

*málló rongyok a szeptemberi fényben
emberroncok az őszi padokon
mint a pöröly, ha dobhártyára sújt le
hírek zuhognak, nem a szél dobol*

Csengery Kristóf

A MEGÍRT HOLD

A hold sohasem érdekes – de ha megírják, az más. Az nem ő maga.

Az én holdam, a te holdad, a mi holdunk – ez él, ez hat. Ez valami.

Ne gondold, hogy az számít, ami van: az részvétlenül és unalmasan

ásít a lét káposztafőzelék-szagában. *A megírt hold* soha még

nem volt – de így is több a létező mintánál: nincs, de elképzelhető

volt, elképzelték, s lett. A sárga folt ott fönn? Csak azt ne hidd, hogy az a hold.

MINDEN LÉTEZŐ

Az állatok nem tudják a dolgok nevét. Fel-alá járnak közöttük párnás léptekkel fényben és

homályban, de sohasem mondják: ez karosszék, kikerülöm az asztalt, eltörött a kancsó; most

lefekszem a kaktusz meg
a muskátli közé. Ismernek
szagot és formát, szőrükön
érezik a keményet s a lágyat,

ám névvel nincs találkozásuk.
Tekintetük tükrében minden
létező
elveszetten szemléli önmagát.

Hadas Miklós

AZ ÉLET ÉS A FAGYOS UDVARLÁS*

Adalékok a nők testhasználatának társadalomtörténeti vizsgálatához

„A városligeti tó jege ma fővárosunk téli társas életének lüktető főere. Itt találkozik a város egész társadalma, az előkelő főrangúak csakúgy, mint a szerény polgári osztály. Az egyesület kapui mindenki előtt megnyitvák. A díjak olyan mérsékeltek, hogy még a kevésbé tehetősek is megfizethetik. [...] Az egyesület szociális téren is teljesít hivatást. Külön jégpályát tart fenn a tavon a szegény néposztály részére, a hol néhány fillérért, sőt ingyen, bárki korcsolyázhat.”

(Márkus Jenő: A BUDAPESTI KORCSOLYÁZÓ-EGYESLET NEGYVENÉVES TÖRTÉNETE, 94.)

A korcsolyasport elterjedése

A Pest-Budai (majd Budapesti) Korcsolyázó Egyesület 1869 decemberében alakul, első tagjait többnyire a főrangú világból toborozva: „A lelkes választmány (tagjai) sorra járták az előkelő családokat, kérlelve a szülőket, hogy leányaikat engedjék korcsolyázni. Törekvésüket siker koronázta! A legelső között mindjárt báró Eötvös József volt az, a ki két leányának erre az engedélyt megadta. Ettől kezdve a fiatal bájos bárókisasszonyok mindennapos vendégei a jégpályának. Ezzel a játsszámát megnyerték! Néhány nap alatt egész sereg szebbnél szebb fiatal hölgy és leánya lepte el a tó jegét s a bájos hölgykoszorú csakhamar nagy társaságot vonzott maga köré. Egymás után léptek be a tagok sorába: az Andrásyok, az Apponyiak, a Batthyányiak, a Czirákyok, az Esterházyok, a Karácsonyok, a Károlyok, a Keglevichok, a Szápáryok, a Zichyek, a főrangú világ köztisztelőiben és szeretetben álló tagjai, a közélet kitűnőségei és a polgári családok hozzátartozói.” (Márkus, 17.)

* Részlet a szerző A MODERN FÉRFI SZÜLETÉSE című készülő könyvéből.